

Закоханий у неба вись

Тетяна Булат

Поки всі люди мирно спали,
А Ніч на низку сни плела,
Прокинулася тихо, встала
І вийшла. Очі підвела.

Це небо, кольору безодні,
Краї зібрало у кільце.
Я зрозуміла лиш сьогодні,
Яке красиве небо це!

Немов із сита Зорі впали,
Все небо ними аж тремтить.
Аж раптом невеликий спалах —
Гелікоптер вгорі летить.

На небосхилі серед ночі
Пілот веде гелікоптер.
Для нього ночі ці робочі,
Всі грані цей пілот вже стер.

Він чує небо, розуміє,
Спілкується, говорить з ним —
Із темним небом... що світліє...
З безхмарним, денним і нічним.

Він небо серцем відчуває
І дихає із ним у такт.
Тому щасливо так літає,
Бо зрозумів польоту смак.

У відповідь Небесне диво
Пілота проводить скрізь.
Хто любить небо – той щасливий,
Закоханий у неба вись!